

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Inuenerunt me custodes qui circumeu[n]t ciuitatem. Percusserunt me, &
uulnerauerunt me, tulerunt mihi pallium meum custodes murorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

RVPE. IN CANT. CANT. CA. V.

ad discipulum autem, ecce mater tua?

¶ Ibi ignis, ibi gladius: ignis amoris, gladius doloris: & anima mea uictima erat holocausti. Hanc enim & ignis incendit, & gladius pertransiuit. Vñ sicut adeps sacrificij liquefcit ab igne, & sicut fluit sanguis de gladij uulnere: sic anima mea liquefacta est, non ibi semel tantum ubi moriebatur ipse, uerumetiam quotiens me aperiente pessulum ostij mei locutus est in me. Totiens quippe sensi profundo corde, uulnerata mente, istud quod nunc dico, quia declinauerat atque transierat, ipsa commemoratione horum sensum mihi renouante, ut magis ac magis sentirem eum hic iam non esse uisibiliter non cõparerere.

¶ Quæsiui illum, & non inueni: uocaui & non respondit mihi.

¶ Quæsiui, scilicet iugiter meditando: uocaui, semper orando: sed sic quærens non inueni, sic uocanti non respondit mihi Dulce lumen, & delectabile est oculis uidere solem: sed mihi dulce sentiebam uidere carnem meam in ipso uiuentē delectabile habebam, quem genueram, uidere facie ad faciem, ad dexteram patris super omnia fulgentem. Non sic statim inueni, non quæ cito uocaui, super hoc respondit mihi.

¶ Inuenerunt me custodes qui circumueñt ciuitatem. Percusserunt me, & uulnerauerunt me, tulerunt mihi pallium meum custodes murorum.

¶ Qui sunt uel erant illi uigiles, illi custodes

murorum qui circumueunt ciuitatem? Nimirum amici & primi amicorum nostrorum, qui dicunt in libro suo, libro actuum Apostolorum

Actu. 9

Non æquum est nos derelinquere VERBUM DEI & ministrare mensis. Considerate ergo fratres uiros ex uobis boni testimonij septem, plenos spiritu sancto & sapientia, quos constituamus super hoc opus: Nos uero orationi, & ministerio uerbi instantes erimus.

Isti erant uigiles, & hoc illis erat uigilare, & ciuitatem circuire, & muros custodire, scilicet orationi & ministerio uerbi iugiter instare, Iuxta illud prophe. Super muros tuos **HIERUSALEM** constitui custodes, tota die & tota nocte non tacebunt laudare nomen Domini.

Esa. 62

Qui reminiscimini domini ne taceatis & ne detis silentium ei, donec stabiliat & donec ponat Hierusalem laudem in terra, illam Hierusalem nimirum, de qua & in Psalmo dictum est: Hierusalem quæ ædificatur ut Ciuitas. Hoc ita uigiles illi faciebant, ut omni die in templo & circa domos non cessarent docentes & euangelizantes **IESVM** Christum. Isti inuenerunt, quærebant enim me.

Psal. 121.

¶ Quomodo querebant, & quomodo inuenerunt me? Querebant me utique omnes pia sollicitudine, & ille præcipue, cui a dilecto fueram commissa, dicente: ecce mater tua: & recepit me in sua, Querebant isti multum sperantes de me, quod inesset mihi aliquid dignum sua inquisitione: quippe qui nouerant, quod in me uel de me fuisset factum, qualis mater qualem genuissem filium. Non nihil in me superesse arbitraban-

Ioan. 19

RVPERTI INCANT. CAN. CA. V

tur de thesauris altissimi, quos superueniēs in me spiritus sanctus thesaurizauit in conceptione tāti filij. Verum quippe hoc erat, quia filius quidem de utero meo per nati uitatem carnis, rāquam sponsus de thalamo suo processit: se dnihilominus tota plenitudo gratiā, quam acceperā, extunc, & usq; in seculum in corde & in sensibus meis perseuerauit ac perseuerabit, Querebant igitur & inuenerunt me plenam esse gemitibus inenarrabilibus. Et hoc unde illis ut sic inuenirent me? Nimirum ex aliqua suimet similitudine. Nam quod gemebam, similiter & ipsi gemebant, eandemq; in gemitibus nostris habebamus causā, taliter ab ipso dilecto ueraciter prænunciātam. Filioli, adhuc modicum uobiscum sum. Queretis me, & sicut dixi uobis, quo ego uado, uos non potestis uenire, & uobis dico modo. Hęc nobis erat communis causa gemitū atq; fletuum, q̄ quo ipse abierat, non nos poteramus ire. Nō quidem reliquerat nos orphanos, q̄a reliquerat nos cum sua promissione & sua promissionis spe, secundum uerba hęc: & si abiero & preparauero uobis locum, iterum uenio & accipiam uos ad me metipsum, ut ubi sum ego, & uos sitis ueruntamen interim dum differemur, sic erat nobis, quēadmodū ipse alibi dixit: Nunquid possunt filij sponsi ieiunare, quam diu cum illis est sponsus? Venient autem dies, quando auferetur sponsus ab eis, & tunc ieiunabūt. Quod si filijs sponsi erat ieiunandum, quāto magis mihi matri eiusdem sponsi ieiunandum erat & flendum? In hoc ipsi inuenerunt me, nec enim q̄d animi gerere possent illos latere. Quid deinde?

Ioan. 13.

Ioan. 14

Matth. 9.